

Strandbredden eller ved at gaae over de nævnte Eieres Grunde, og det Sidste skulle Eierne forhindre i de Tilfælde, hvor der er Fare for at drukne. Dog, det er som sagt Noget, der ligger aldeles udenfor Sagen. Dersom Politiet klagede over, at der i Omegnen af Kjøbenhavn ikke var tilstrækkelig Plads for Badende paa en passende Sandbund, saa maatte man ved Lov faae et Stykke Grund særligt udlagt dertil, hvilket da under det Offentliges Beskyttelse blev holdt i en saadan Tilstand, at det var brugbart; men at hver enkelt Eier paa den omtalte Strækning, enten ved Lov eller gennem den administrative Myndighed, hvilket omtrent kommer ud paa det, skulde faae Ret over Forstranden, det vilde være i høi Grad forkasteligt, og det vilde være endnu mere forkasteligt, hvis denne Ret skulde udbides til at gjælde i Almindelighed. Den Grund, der er hentet fra Badningen — jeg skal siden komme til at omtale de andre — lægger jeg altsaa tilside, og det saameget mere, som den bringer os bort fra simpelt at undersøge Sagen og stemmer os til af menneskelig Følelse at gaae ind paa det, man ellers ikke vilde give sig af med.

Det Næste, jeg skal fremhæve, er det, at den ærede Minister nys har sagt, at Henviisningen til Loven af 13de April 1855 aldeles ingen Anvendelse vil kunne faae her. Her er ikke Spørgsmaal om nogen Bygning, hvis Underlag er af en saadan Natur, at det kan lide ved Havets Omvæltning, fremkaldt ved Bevægelse af Forstranden. Bygger Noget en saadan Bygning, og behøver han Sikkerhed for den, saa maa den søges gennem en speciel Lov; men saalænge der ikke er Spørgsmaal om noget Egnende, forekommer det mig, at denne Analogi slet ikke kan anvendes. Hvad der taler mod Lovforslaget, er, at det vender den hele nuværende Retstilstand om, thi hvor Eier af Forstranden? Er det de tilgrændsende Eiere eller er det Staten? Det er Staten, der er Eier, og man har i flere Aar bestræbt sig for, at Staten kunde blive Eier af samtlige Forstrande; der har været ganske faa Stykker tilbage, som Staten ikke har eiet, og som man har været paa Veie til at kjøbe til ikke ringe Priser for at være Herre over hele

Forstranden rundt omkring. Staten er altsaa Herre over Forstranden, men Forslaget vender Systemet om, det medfører, at Staten, det vil sige den lovgivende Magt, ikke mere bliver Herre over Forstranden, men derimod den Private efter Overveielse med den administrative Myndighed. Det er Lovforslagets Grundfeil, og den kan ikke rettes. Den næste Feil, der er ved Forslaget, er, at man vel let kan sige: Ja, indskrænk det da til den nævnte Strækning her omkring Kjøbenhavn! men den Indskrænkning maatte have et andet Motiv end Eiernes Ønsker og Tilfredsstillelse, det maatte have et Motiv i det Offentliges Interesse. Ikke meget fjernt fra Kjøbenhavn er der imidlertid i det Offentliges Interesse et Motiv, der netop gaaer i den modsatte Retning, idet nemlig Bedligholdelsen af Veiene ikke fjernt fra Kjøbenhavn for en væsentlig Deel har berøvet og endnu i dette Dieblis beroer paa de Materialier, der kunne hentes fra Forstranden, og man ødelægger altsaa Hjælpeilder af stor Betydning for det Offentlige ved at give de Private en Afkomst af en Natur som denne, en Afkomst, som i den private Interesse ikke kan have det Allermindste at betyde. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa, hvor denne Afkomst kunde have Noget at betyde, og hvad den kunde have at betyde; thi det er Noget, som Forslaget ikke indlader sig paa. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, har anført en Cancellistrivelse og fremsat forskjellige Bemærkninger, hentede fra Domme og tidligere Tildragelser, saa har han vist ikke lagt Mærke til, at Lovforslaget ikke taler om Strandbredden, men om Forstranden. Strandbredden er for en væsentlig Deel Eiendom, der er Ingen, der rører ved den, Eiendomsretten derover er fuldstændig, og det er til Beskyttelse for den, at Vaaddene ikke maae trækkes derop for at tørres; de kunne ikke staae i Vandet og tørres, men maae tørres paa Forstranden. Idet jeg altsaa omtaler, hvad der er sleet for at beskytte Strandbredden, omtaler jeg, hvad der er sleet for at beskytte en virkelig Eiendom, men idet jeg gennem Loven taler om Forstranden, søger jeg at gjøre en Erobring, og det er to ganske forskellige Ting. Naar man vil have Sammenligningspunkter, der kunne henføres